

Hemmaföräldrars nätverk – hemmaforaldrar.se

Några röster om förslaget att erbjuda heltid eller mer i förskolan för barn vars föräldrar är hemma med syskon

Förslaget: Nu får syskon "rätt" till heltid i förskolan -

<http://www.svt.se/nyheter/lokalt/stockholm/nu-far-syskon-ratt-till-heltid>

Sara Ingerö, barnmorska:

En förälder (hört detta många gånger) tycker att det är svårt att "hinna med" om man är hemma föräldraledig med 2 barn. Undrar om hen reflekterar över hur lätt det är att "hinna med" 5-6-7 barn / personal på förskolan? Personalen avlöser också varandra, avdelningar slås ihop etc, för raster, möten, för att hantera sjukfrånvaro och annat.

Hur är möjligheterna för en känslomässig utveckling för barnet - den utveckling som till syvende och sist bestämmer nivån på de andra? Den språkliga utvecklingen - när allt utöver några få meningar i direkt samtal med varje barn/dag är generella tillsägelser? Där två-tre-åringar kan parkeras framför Disney-filmer som "Frost" under "vilan"? Där personalen sliter i för små lokaler, i en röst-skadande ljudvolym, ofta usel utomhusmiljö, i en del förskolor går man inte ens ut alla dagar! Ofta för få förskollärare för att den pedagogiska miljön skall vara så särskilt exceptionell. Bättre med en bra förskola för de vars föräldrar arbetar, studerar eller aktivt söker arbete, och som mest deltidsplatser för de med förälder hemma.

Detta är ju "guldmånader" med respittid från "skynda, skynda, skynda- tillvaron" annars. Att kunna vakna när man sovit klart. Tid för tid i skog och natur, i barnets takt. Tid för högläsning i stearinljussken efter en lugn frukost höst och vintermorgnar. Tid att svara på barnets frågor och tankar, att lägga pussel, måla, lyssna på musik, ta med barnet vid matlagning, bak, disk och städning. Träffa andra vuxna vissa dagar, vuxna med eller utan andra barn, kanske en upplevelse på ett museum, eller en tur med buss eller tunnelbana till någonstans man aldrig varit 20 minuter bort. Promenader i barnets takt, med tid att stanna och åter se saker med ett barns ögon, och prata om det man ser. Ta hem olika fynd, göra arrangemang hemma med det man kan hitta i skog och mark. Uppleva hällregn, springa med vinden i ryggen, göra änglar i nysnö. Låna böcker på biblioteket. Ge barnet förebilder om hur man tar hand om en nyfödd, kommunicerar och uttrycker kärlek, sjunger och leker - en kunskap och känsla som finns kvar när barnet en dag självt kanske får barn. Att sedan återvända till förskolan med massor med utveckling, erfarenhet och språk från den egna, nära och unika värld som det egna hemmet, familj, släkt och vänner kan vara.

Malin Broberg, professor i utvecklingspsykologi:

Jag tycker att det är oroande att många föräldrar inte förstår hur viktiga dem är och hur mycket de kan ge och få tillbaka av sina barn genom att tillbringa mycket tid med dem, och att de inte väljer att ta vara på den möjligheten till samvaro som ges under föräldraledigheten. Jag ser en överdriven tilltro till betydelsen av "professionella" miljöer och pedagoger för små barns utveckling.

Gunilla Niss, ordförande i Barnverket:

Jag tycker inte att det är ett beslut som har barnens behov i fokus.

Eva Rusz, psykolog:

Det är oerhört sorgligt att trots all aktuell kunskap som finns världen över om barns känslomässiga anknytningsbehov, så envisas socialdemokratiska politiker med att förringa detta och i stället fortsätter de driva teser från Alva Myrdals tid. Barn i Sverige i dag ses mer som prydnader som föräldrar ges möjlighet att då och då visa upp som förlängningar på föräldrarnas egon, inte som de unika individer de är som har evolutionära behov av att stå i känslomässig förbindelse med sin familj. Denna typ av "lösning" kommer ge utslag i ökad psykisk ohälsa framöver.